
Finestres als murs

Mirall d'avui

Adesiara un pretès mirall sobre la llar
reflecteix el destí comú, el bé de tots.

Una copa sobre un taulell
encercla el seu domini mític.

Un llibre estès diteja fulls
d'on traspassen figures vives.
Uns ulls variats enfoquen, àvids,
astres incerts orfes de nom.

Adesiara un pretès mirall sobre la llar
llambreja de llum canviant un saló obscur
mostrant els fulls ditejats per figures incertes
i el domini mític d'un astre orfe copat.

Prec per trobar

Node sobre node ja no et conec la faç,
mòdul sota mòdul he perdut el teu llast,
peça sobre peça el vidre trencat fal·laç
troç sota troç no reconeix com has de ser.

Com romp la fusta tosca estella contra estella
i com la futesa corrent de tres en tres
m'encaro vers tot força contra força
cercant en pretèrit i futur tu en tu.

«Ets com ets» i així et veuré temptejo a dir i
mur a mur, a cada pas, et mesuro l'ombra
fins com fins ignorats que fineixen l'albir:
cara a cara tallarem el teló de brolla.

d'un pou

Jordi Cornellà

Aire

Aire nou i gastat
i aire de pols i brases.
Aire venal, gestat,
reviu per molts contactes
amb l'estraça terrena,
tel abrupte pels vius
però llis per la matèria.
Aire amb so transparent,
aire de pols i aigua.
Aire brisat del mont
i aire fosc de bromera.
Embriacs i sols al pic,
ens alenes la ment.

Prega a la sort amb precés de sord fregant
amulets i faramalla pagana,
allunya mots, escales i busca el ban
del malfat i s'estén on la dea el mana.
Composa puzles de miralls balders,
desitja ulls de serp i duu sella i estreps
i ferradura com bons cavallers
que també jutgen fets, mots i renecs.
Però el dau corre sobre el feltre verd
com el cavall lliure sense ferrar
i el vaticini previ mai és cert,
i afligit pel desdeny capbaix implora
que el joc de gairell esdevingui pla
i l'incert li clogui el puny a la vora.

M'agrada imposar silencis
(.....) sobre partitures.
Composo dances torturades
cabrioles planejants entre línies
cors de dol saltant les cordes
de salt en salt cremo intervals
l'absentisme de sentits
es propaga enfilant notes
però si convé amenaçant
cops desfaig les torres
a talls $1(a\text{censuro } b\text{aplano } c\text{dicto})$
 $1ac^{em}/1bm'$ per reverenciar
la nova manera d'estrafer.

Edat d'or 96

Entre degotalls de sang i ciment
en va cerco l'arcà de la natura
Crits i ones que atrapen la conjuntura
reina d'ara m'ofeguen el present.

A l'arcà dic: amaga el bleix de coure,
esborra el neó del foscant. Arran
mostra als indecisos el fresc de l'ombra,
l'herba suau i l'origen de la carn.

Qui encara cerqui el son sense repès
que encareixi el valor de la troballa
perquè del camp celest n'obtindrà un troç,
el terror on collirem sense dalla.

Encara creix l'amarat de sublim,
però prompte mostrarà els seus secrets
i dalt la sínia del sol, sota els llimbs,
ofrenarà als vents la llavor dels fets.

